

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี
เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕
แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘
และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้ง
สถานบริการในท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี ให้เฉพาะเขตอันมีปริมณฑลดังต่อไปนี้ เป็นพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

จุดที่ ๑ คือ จุดที่ตั้งอยู่ขอบทางซอยขยางกูร ๑ ฟากใต้ ตรงจุดซึ่งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จนบรรจบกับแนวเส้นขนานระยะ ๑๕๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร)

ด้านเหนือ

จากจุดที่ ๑ เป็นเส้นเลียบขอบทางซอยขยางกูร ๑ ฟากใต้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร) ถึงจุดที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับแนวเส้นขนานระยะ ๑๐๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร)

ด้านตะวันออก

จากจุดที่ ๒ เป็นเส้นขนานระยะ ๑๐๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงจุดที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ขอบทางถนนอุปถัมภ์ ฟากเหนือ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร) ไปทางทิศตะวันออก จนบรรจบกับแนวเส้นขนานระยะ ๑๐๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร)

ด้านใต้

จากจุดที่ ๓ เป็นเส้นเลียบขอบทางถนนอุปถัมภ์ ฟากเหนือ ไปทางทิศตะวันตก ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร) ถึงจุดที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ขอบทางถนนอุปถัมภ์ ฟากเหนือ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร) ไปทางทิศตะวันตก จนบรรจบกับแนวเส้นขนานระยะ ๑๕๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร)

ด้านตะวันตก

จากจุดที่ ๔ เป็นเส้นขนานระยะ ๑๕๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนขยางกูร) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับจุดที่ ๑

ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ พระราชกฤษฎีกานี้ไม่ใช่บังคับแก่สถานบริการที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และสถานบริการที่อยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

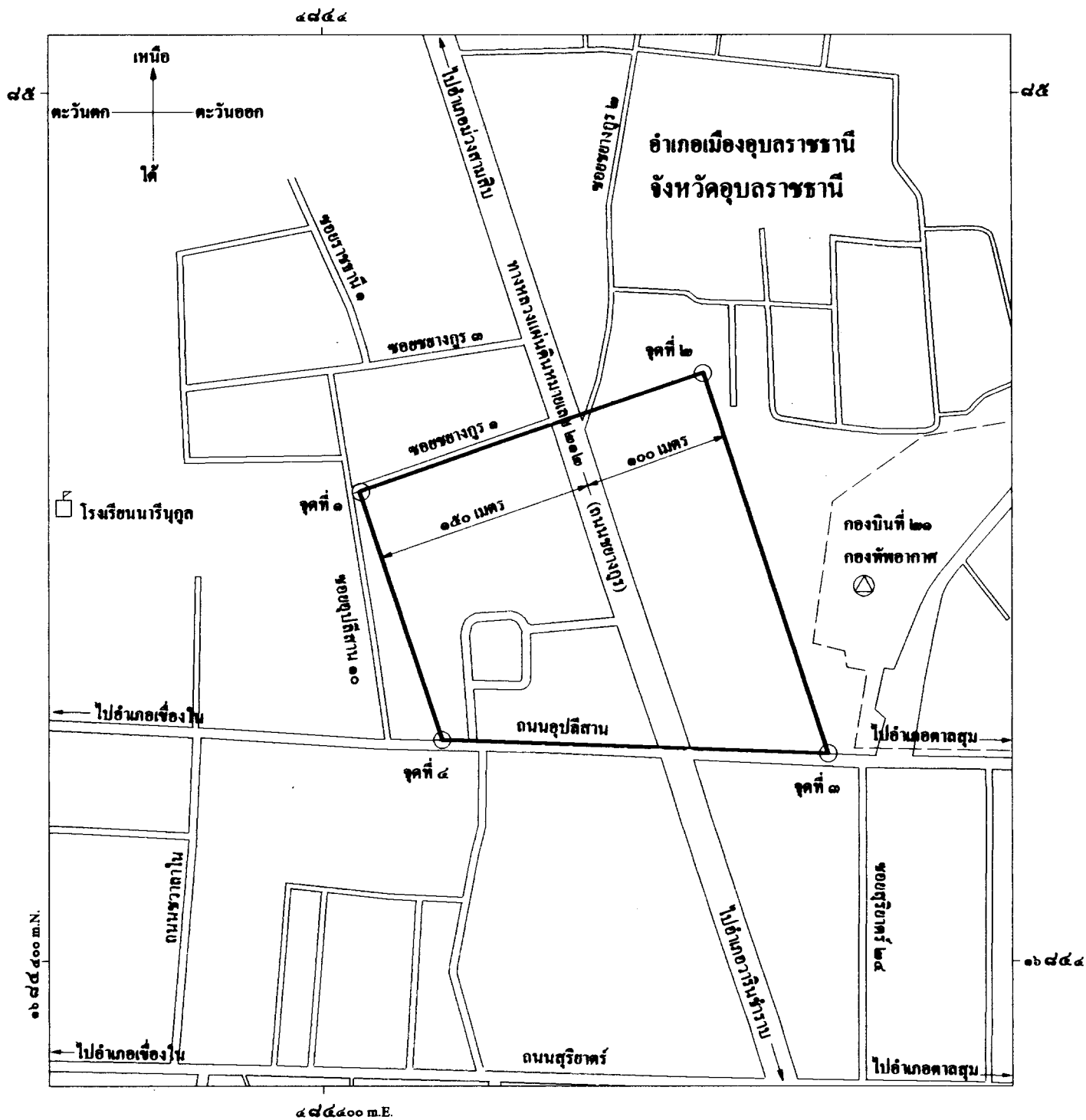
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
ในท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตราส่วน ๑: ๔,๐๐๐

๐ ๐.๑ ๐.๒ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
- เขตทหาร
- ทางหลวง ถนน ซอย
- สถานที่ราชการ
- มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน

(นายจุลภัทร แสงจันทร์) (นายไสรจ สาสะบัว)
โยธาธิการจังหวัดอุบลราชธานี ผังเมืองจังหวัดอุบลราชธานี
(นายชัยสิทธิ์ โหตระกิตย์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องที่
จังหวัดอุบลราชธานี สมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดดังกล่าว จึงจำเป็น
ต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้